

ZUZANA POSPÍŠILOVÁ

ILUSTRACE FILIP ŠKODA

Hokejové Pohádky

bambóok®

ZUZANA POSPÍŠILOVÁ

ILUSTRACE FILIP ŠKODA

Hokejové Pohádky

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Zuzana Pospíšilová

HOKEJOVÉ POHÁDKY

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 10 382. publikaci

Ilustrace Filip Škoda
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 112
Vydání 1., 2026

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2026
Cover Illustration © Filip Škoda, 2026

ISBN 978-80-271-8420-0 (pdf)
ISBN 978-80-271-5866-9 (print)

OBSAH

Zapomnětlivý čert	7
Vodník hokejista	13
Štěstí	18
Houba není puk	23
Drak	29
Sudičky	34
Stolní hokej	38
Magnet	43
Konec strašení	48
Zachráněný zápas	54
Není hůl jako hůl	61
Ukradené brusle	66
Děda znovu na ledě	71
Čarování	76
Pohádkové utkání	81
Ubrus, bruska a brusle	86
Šťastná třináctka	91
Aport!	96
Zlomyslník hokejový	101
Kouzelný obrázek	106

ZAPOMNĚTLIVÝ ČERT

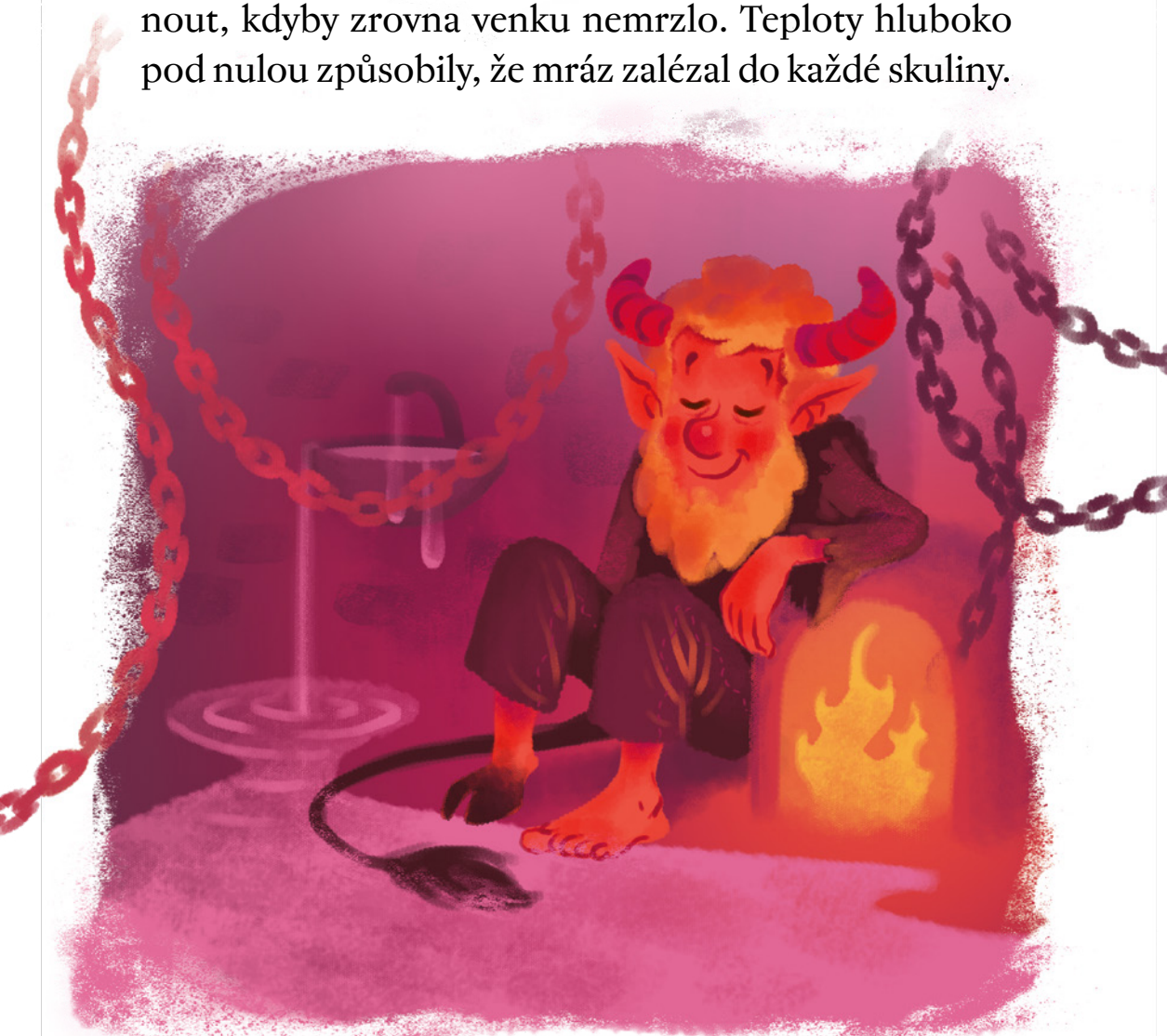
Čerti bývají leniví a do práce se neženou s nadšením a chutí. Když mají něco udělat, musí jim to přikázat Lucifer a přitom na ně dohlížet. Aby se čerti moc nenadřeli, vymysleli to tak, že každý den bude mít jeden čert službu a ostatní mohou odpočívat nebo se věnovat svým čertovinám. Protože je peklo veliké a čertů je v něm snad nepočítaně, na každého vyjde služba jednou za pár let.

Dnes měl službu Koniáš. S odporem si vzal koště a zametal pekelný prach, který se od včerejška usadil na podlaze. Přikládal polínka do krbu a radoval se z toho, že nemusí dřevo řezat nebo štípat sekerou. Lucifer to zařídil tak, aby z hromady neubývalo. Když se polínko odebralo, okamžitě se objevilo další.

Večer už ale na Koniáše padla únava. Není divu, nebyl totiž zvyklý tolik pracovat. Když se vrátil poslední čert se svým hříšníkem, Koniáš zapomněl zavřít pekelnou

bránu. Pak se ale stalo něco ještě horšího. Jakmile se čerti vrátí ze světa lidí, musí ze sebe spláchnout lidský pach. Čert, který má službu, pustí vodu a pak kohoutek zase zastaví. Koniáš vodu sice pustil, aby se Kleofáš opláchl, ale pak zavřel oči a usnul. Voda tekla proudem nejen do umyvadla, ale také na zem.

Koniáš zaspal i čas, kdy bylo potřeba přiložit do krbu, a tak oheň vyhasl. Tohle všechno by se dalo nějak zvládnout, kdyby zrovna venku nemrzlo. Teploty hluboko pod nulou způsobily, že mráz zalézal do každé skuliny.

Nevynechal ani otevřenou pekelnou bránu. Každý ví, že mráz dokáže vodu proměnit v led, a tak se díky tekoucí vodě a chladu podlaha proměnila v kluziště.

Když se ráno čerti probudili, byla jim zima. Lucifer se zlobil, že oheň vyhasl. Chtěl se dostat ke krbu, ale uklouzl a spadl. Rozplácl se na ledu jako omeleta na pánvi. Ostatní čerti se chtěli zasmát, ale včas si uvědomili, že by to nebyl dobrý nápad. Raději spěchali Luciferovi na pomoc. Nikdo z nich se ale nedokázal udržet na nohou. Led navíc svítil bílou barvou, kterou čerti vyloženě nesnášejí, a tak se tam všichni klouzali po ledu, zakrývali si oči a snažili se udržet na nohou aspoň pár sekund.

„Zastavte to někdo!“ zaburácel Lucifer. Rád by vykřesal oheň jako jindy. Stačilo by dupnout kopytem a už by to bylo. Na ledě ale jeho kouzlo nefungovalo.

Jeden z hříšníků, který všechno pobaveně sledoval, se konečně ozval: „Když mě propustíte, pomůžu vám.“

Po jeho slovech se rozhostilo ticho. Přece co peklo schvátí, už nikdy nenavrátí. Co kdyby se pak na světě rozkřiklo, jak to v pekle chodí? Lidi by se začali bát a sekali by dobrotu. To by pak čerti přišli o všechny hříšné duše a peklo by se muselo zrušit.

„Co navrhuješ?“ zeptal se Lucifer v poněkud nedůstojné pozici vleže na ledě.

„My lidé k pohybu po ledě používáme brusle.“

„Co to je?“ zeptal se nazlobený Lucifer. Nerad přiznával, že něco neví.

„Když mě pustíte, vyrobím je,“ odpověděl pan Mojmír. „Potřebuju ale hromadu bot a hromadu nožů.“

Lucifer nevěřicně zakroutil hlavou, ale pak luskl prsty a bylo to. Mojmír z nožů odstranil rukojeť a čepel připevnil k botám. Vyrobil brusle. Když si je čerti obuli, nebylo to o moc lepší. Jen jim to po ledu klouzalo rychleji.

„Tohle má být naše záchrana?“ durdil se Lucifer.

„Chtělo by to ještě hokejky, abyste se měli o co opřít,“ navrhl Mojmír.

Lucifer se opřít rozhodně potřeboval, a tak vyčaroval hokejky přesně takové, jak mu je popsal pan Mojmír. Hned to bylo lepší. Někteří čerti se pomocí hokejky odráželi, jako kdyby to bylo pádlo.

I Lucifer se udržel na bruslích s oporou hokejky o něco déle. Mojmír měl plán. Věděl, že lidé milují hokej. Kdo se zabere do hokeje, zapomene na okolní svět. A to by se právě teď hodilo.

„Naučím vás hrát hokej,“ rozhodl Mojmír a začal čertům vysvětlovat pravidla. Černým uhlíkem z vyhaslého krbu namaloval čáry a sestavil mužstva. Lucifer přičaroval i puk a branky.

Hokejová hra se čertům nakonec opravdu zalíbila. Mojmír toho využil. Osvobodil i ostatní provinilce a společně z pekla utekli. Od té doby si ale dávají pozor, aby nikdy nic neprovedli a nemuseli znova do pekla. Podobné štěstí by už podruhé nemuseli mít.

Hokej, stejně jako jiné hry a sporty, má svá přísná pravidla. Hraje se na tři třetiny po dvaceti minutách, mezi kterými je přestávka. Je stanoven počet hráčů, kteří mohou být na hřišti. Hlavním principem hry je dostat puk pomocí hokejky do soupeřovy brány. Vyhrává to družstvo, které během hry vstřelí více gólů.